

Список використаних джерел:

1. Caring for the Earth. A Strategy for Sustainable Living. London, Earthscan. IUCN, UNEP and WWF. – 1992.
2. Indicators of sustainable development: framework and methodologies, UN commission on Sustainable Development. New York, 2001. – 294.
3. Татаркин А.И. Моделирование устойчивого развития как условие повышения экономической безопасности территории [Текст] / А.И. Татаркин, Д.С. Львов, А.А. Куклин, А.Л. Мызин, Л.Л. Богатырев, Б.А. Коробицын, В.И. Яковлев. – Екатеринбург: Изд-во Урал. ун-та, 2015. – 276 с.
4. Лось, В.А. Устойчивое развитие [Текст]: учеб. пособие / В.А. Лось, А.Д. Урсул. – М.: Агар, 2011. – 253 с.
5. Дрейер О.К., Лось В.А. «Экология и устойчивое развитие», Издательство УРАО, г. Москва, 2017. – 489 с.
6. Шпапгенберг Й.Х. Устойчивое развитие: концепция, основы, вызовы, применения. – М.: Проспект, 2015. – 411 с.

Круц А.О.

студентка,

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

ЗАСАДИ ВПРОВАДЖЕННЯ ЕЛЕКТРОННОГО УРЯДУВАННЯ В ОДЕСЬКІЙ ОБЛАСТІ

На сучасному етапі розвитку демократичного суспільства перед обласними адміністраціями стоїть широке коло завдань, які спрямовані на покращення системи функціонування державного управління у відповідність до європейських стандартів [1]. Одеська обласна державна адміністрація приділяє значну увагу впровадженню новітніх технологій у сфері державного управління.

За останні роки Інтернет-ресурси місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування Одеської області суттєво розвинулися. Зі звичайних текстових сторінок вони оновились до багатофункціональних інтерактивних порталів. Основною метою їх створення є забезпечення прозорості діяльності органів влади для громадян. На сьогоднішній день загальна кількість веб-ресурсів органів влади Одеської області дуже зросла. Вони були створені з метою підвищення комунікації з територіальною громадою та приватним сектором. Офіційні веб-сторінки обладнані засобами зворотного зв'язку, що відповідає одному з компонентів е-урядування – е-демократії.

У 2010 році в Одеській області був успішно реалізований пілотний проект із впровадження технологій електронного урядування [2; 9]. Головною метою проекту було відпрацювання єдиних стандартів обміну електронними документами. Після реалізації пілотного проекту була створена технічна,

організаційна та кадрова база для запровадження інноваційного проекту з е-урядування за світовими стандартами «Електронний регіон» з перспективою подальшого поширення на всеукраїнському рівні.

Більшість органів виконавчої влади та місцевого самоврядування області вже впровадило автоматизовані системи діловодства різних виробників. Станом на початок 2019 року, всі структурні підрозділи обласних державних адміністрацій та 26 районних державних адміністрацій підключені до РСЗЕП (Регіональна система захищеної електронної пошти) [3]. Згідно з Регіональною програмою інформатизації Одеської області на 2018-2020 роки «Електронна Одещина», внаслідок впровадження автоматизованих систем діловодства, вдалося досягти деякі позитивні результати: 1) скоротити витрати на організацію внутрішнього документообігу за рахунок прискорення та оптимізації внутрішніх процесів діловодства; 2) посилити виконавчу дисципліну та відповідний поточний контроль за нею; 3) зміцнити інформаційно-аналітичну підтримку прийняття управлінських рішень [3].

У лютому 2017 року, на Одещині відбулося підписання меморандуму про співпрацю між Одеською облдержадміністрацією та Міжнародною благодійною організацією «Фонд Східна Європа». Меморандум був підписаний на період 2015-2019 рр. в рамках реалізації проекту «Електронне урядування задля підзвітності влади та участі громади» [4]. Проект передбачає, що будь-яка фізична або юридична особа через мережу Інтернет зможе звертатися із запитом до державних установ для отримання необхідної інформації та адміністративних послуг. У 2019 році вже майже всі веб-ресурси Одещини мають зворотній зв'язок.

В Одеській області вже функціонує мережа із 37 ЦНАП (Центри надання адміністративних послуг), у тому числі 8 міських, 1 міська районна (ЦНАП Білгород-Дністровського району), 25 районних, а також в Красносільській ОТГ, 1 в Авангардівській селищній раді та 1 в Крижанівській сільській раді.

Також варто визначити, що Одеська область розвивається за «Стратегією економічного та соціального розвитку Одеської області на 2018-2020 роки», яка передбачає «Програму інформатизації» [4], що буде свідчити про наявність прогресу у сфері е-урядування, що в подальшому призведе до задоволення потреб територіальної громади та спрощення процедури отримання адміністративних послуг.

Список використаних джерел:

1. Круц А.О. Проблеми та перспективи впровадження електронного урядування в Україні. Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції «Економіка, фінанси, облік, менеджмент і право в Україні та світі» / А.О. Круц // Проблеми та перспективи впровадження електронного урядування в Україні. Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції «Економіка, фінанси, облік, менеджмент і право в Україні та світі». – Полтава, 2018. – С. 53-54.

2. Навчальний посібник «Розвиток електронного урядування на місцевому та регіональному рівнях» / Навчальний посібник // «Розвиток електронного урядування на місцевому та регіональному рівнях». – Київ, 2017.

3. Про затвердження Регіональної програми інформатизації Одеської області на 2018-2020 роки «Елеткронна Одещина»: Рішення Одеської обласної ради від 14.03.2018 р. № 658-VII. URL: <https://iac.odessa.gov.ua/wp-content/uploads/2018/09/programma-2018-658-VII.pdf>

4. Урочисте підписання меморандуму між Одеською обласною держадміністрацією та Міжнародною благодійною організацією «Фонд Східна Європа»: від 22.02.2017 р. URL: <https://oda.odessa.gov.ua/news/news-53463>

5. Про затвердження Стратегії економічного та соціального розвитку Одеської області до 2020 року: Рішення Одеської обласної ради від 21.12.2015 р. № 32-VII. URL: <http://oblrada.odessa.gov.ua/wp-content/uploads/32-VII.pdf>

Постулін О.С.

аспірант,

Інститут підготовки кадрів

Державної служби зайнятості України

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ ВІДНОСИН: СУТНІСТЬ І ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ

Дослідження актуальних проблем формування та реалізації земельно-суспільних відносин зумовлює доцільність ідентифікації різних теоретичних моделей регулювання земельних відносин.

Особливий інтерес в цьому контексті становить концепція *М. Блаена*, в межах якої вчений виходить із структурно-функціональної багатоманітності тлумачення державного регулювання земельних відносин. Слідуючи даній дослідницькій логіці, під державним регулюванням земельних відносин він розуміє систему і процес взаємодії з навколишнім соціальним середовищем. Це характеризує лише один із аспектів регулювання, а саме, як «штучно створений процес, який забезпечує цілеспрямований організуючий вплив на будь-які процеси у різних сферах суспільного життя» [1]. Дотримуючись такого контекстного ряду, державне регулювання земельних відносин являє собою «систему заходів, спрямованих на забезпечення раціонального і ефективного використання землі, її охорону, відтворення і підвищення родючості ґрунтів, збереження і створення сприятливої для людей навколишнього середовища, на захист прав власності, володіння і користування землею шляхом здійснення комплексу організаційних, правових та економічних дій» [1]. На підставі цього вченим визначеного основні завдання державного регулювання земельних відносин, серед яких:

- поліпшення використання охорони земельних ресурсів;
- збереження і поліпшення екологічного стану території;
- створення правових, економічних та організаційних передумов для функціонування всіх форм власності, володіння і користування землею та форм господарювання на ній [1].

Подібну дослідницьку конструкцію запропоновано також *К.Д. Смірноюю*, яка головним завданням державного регулювання земельних відносин вважала